

VILÉMOVSKÉ NOVINY

ROČNÍK 26.
ŘÍJEN 2020

ZDARMA

ZDROJ: GOOGLE

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení a milí občané naší obce, je povolební neděle a já si vás všechny dovolím srdečně, prostřednictvím těchto řádků, pozdravit a podělit se s vámi o výsledky právě proběhlých voleb do krajských zastupitelstev.

Rád bych se pozastavil nad výsledky voleb přímo v naší obci, protože jste to byli právě vy, kteří svou volbou takový výsledek zajistili.

V naší obci je zapsáno 725 oprávněných voličů, přičemž voleb do krajského zastupitelstva se zúčastnilo celkem 302 voličů, což zajistilo volební účast ve výši 41,66%. Bez nadsázky to byla jedna z nejvyšších účastí v bývalém okrese Děčín a celorepublikově velmi nadprůměrná účast! Jsem upřímně rád, že jste aktivně využili svého volebního práva a přišli k volbám, a to bez rozdílu toho, jak jste volili. Děkuji vám za to!

Další pohled je neméně zajímavý a pěkný, zejména pak pro ty z vás,

kteří volili kandidáty hnutí Starostové a nezávislí, kde jsem se i já snažil přispět svojí měrou. Je pro mě obrovským zadostiučiněním počet získaných preferenčních hlasů. Vnímám to jako obrovský projev důvěry a poděkování za dosavadní práci.

V naší obci tedy zvítězili Starostové a nezávislí s celkovým počtem 190 hlasů. Druhé ANO 2011 získalo 52 hlasů a na třetím místě v počtu hlasů se umístila Svoboda a přímá demokracie - SPD s celkovým počtem 25 hlasů. Další v pořadí byla KSČM s 9 hlasy, ČSSD s 6 hlasy, ODS s 5 hlasy, Česká pirátská strana se 4 hlasy, koalice TOP 09 a Zelených se 3 hlasy, Severočeši a Demokratická strana zelených po dvou hlasech a 1 hlas získala Trikolóra.

Pořadí na prvních místech se víceméně opakovalo i v sousedních městech a obcích, a díky tomu hnutí Starostové a nezávislí bylo na celkovém druhém místě v bývalém okrese Děčín a v krajských volbách obsadilo třetí místo za prvním ANO 2011 a druhou ODS.

Dovolím si proto srdečně pogratulovat kolegům z našeho výběžku, kteří se díky vašim preferenčním hlasům dostali do krajského zastupitelstva, konkrétně pak Pavlovi Svobodovi z Lipové a Zbyňkovi Linhartovi z Krásné Lípy, který navíc zcela jednoznačně obhájil pozici senátora hned v prvním kole senátních voleb, které se konaly souběžně s krajskými volbami.

Závěrem chci ještě jednou poděkovat vám všem, kteří jste se voleb aktivně zúčastnili. Velmi děkuji i členkám volební komise, které letos měly velmi ztíženou roli vzhledem k zavedeným mimořádným opatřením. Je třeba vyzdvihnout i vaši trpělivost a ohleduplnost ke svému okolí a k členům volební komise. Díky tomu se nově zavedená hygienická opatření ve volební místnosti, a tím i celý průběh voleb, obešli bez komplikací.

Krásné dny přeje

Bc. Zdeněk Černý
starosta obce

ZDROJ: GOOGLE

VÍTE ŽE...

ZMĚNA VE VEDENÍ NAŠÍ OBCE

Dne 17.09.2020 na řádném jednání zastupitelstva obce podal rezignaci na funkci místostarosty pan Mgr. Petr Bydžovský. Bývalému místostarostovi Mgr. Bydžovskému všichni zastupitelé poděkovali za jeho téměř dvouletou práci pro obec. Pan Mgr. Bydžovský bude i nadále působit ve vedení obce jako řádný člen zastupitelstva. Do funkce nové místostarostky naší obce byla tentosamý den zvolena paní Gabriela Trojanová.

NOVÝ MULČER PRO NAŠÍ OBEC

Naší obci se letos podařilo (jako jediné v kraji) získat také dotaci na nákup travního mulčovače (viz foto). Celkové náklady na nákup mulčovače činily 265 000 Kč (bez DPH). Dotaci ve výši 100 000 Kč naše obec obdržela z Fondu Ústeckého kraje.

Nový travní mulčovač je již cca 3 měsíce výkonným pomocníkem při pravidelné údržbě těch nejhůře přístupných ploch v naší vesničce.

PRODEJ SMRKOVÉHO PALIVOVÉHO DŘEVA

Obec Vilémov u Šluknova nabízí k prodeji palivové smrkové dřevo z obecních lesů. Cena 250,- Kč/m³ (včetně dopravy po Vilémově). Pro bližší info a případné objednávky kontaktujte starostu naší obce pana Bc. Zdeňka Černého. tel. +420412397426, mob. +420736633590, e-mail: starosta@vilemov.cz.

NOVÉ SLOŽENÍ REDAKČNÍ RADY

Od poloviny měsíce září tohoto roku začala fungovat redakční rada Vilémovských novin v novém složení. Na Vaše případné příspěvky a náměty se nově bude těšit tým pánů: Ing. Martin Klinger (předseda redakční rady), Ing. Zdeněk Maier (člen redakční rady) a pan Karel Bouček, DiS. (člen redakční rady). Redakční radu lze kontaktovat na e-mailu: redaktoribezhranic@gmail.com. Pro úplnost dodáváme, že uzávěrka všech příspěvků do Vilémovských novin byla nově stanovena na 26. den v měsíci.

ZDROJ: GOOGLE

ZDROJ: GOOGLE

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML

LIDÉ ÚŘADU V PRŮBĚHU ČASU - JIŘÍ PÁLEK

ÚVOD

Je posledním komunistickým starostou Vilémova, chcete-li předsedou národního výboru, a v rámci cyklu Lidé úřadu v průběhu času jsem si s ním připravil rozhovor vztahující se k jeho působení v čele Vilémova. Panu Pálkovi děkuji za přátelské přivítání v jeho zahradní chatce, kde tráví své volné chvíle a kde jsem mu položil několik otázek vztahujících se k jeho funkčnímu období na národním výboru před sametovou revolucí. Jak vzpomíná na pět let v čele úřadu? Na co je pyšný, co by naopak udělal jinak? Odpovědi mimo jiné i na tyto otázky se dozvíte v následujících řádcích.

Původem jsem z Klatov, do škol jsem chodil v Běšinech, Klatovech, na Čachrově a na textilní průmyslovou školu do Dvora Králové. Po škole, v roce 1975, jsme se stěhovali a já jsem začal pracovat ve STAPu, shodou okolností na barevně, kde pracuji i v současnosti. O rok později, v sedmdesátém šestém, jsem nastoupil na základní vojenskou službu, kterou jsem ukončil v roce 1978 a šel jsem znovu pracovat do STAPu.

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML

V roce 1985 jsem se stal ve 29 letech předsedou národního výboru (několik let před zvolením jsem v národním výboru působil jako poslanec), kde jsem setrval do roku 1990. Od vojny do revoluce jsem byl také členem lidových milic, nicméně

demonstranty jsem se nezúčastnil, zde na vesnici se to až tolik neřešilo. Po revoluci a neúspěchu ve volbách roku 1990 jsem deset let soukromničil a v roce 2000 jsem se po letech vrátil do STAPu, kde, jak již bylo řečeno, působím dodnes.

ÚČASTNIL JSTE SE VEŘEJNÉHO ŽIVOTA V OBCI I JINAK NEŽ JAKO PŘEDSEDA?

Byl jsem členem Československého svazu mládeže a také Svazarmu. Pořádali jsme např. Vilémovskou rally, což byl závod rychlých vozů, které závodily na trase mezi dřívější Siestou, dále kolem fotbalového hřiště k železniční stanici a s cílem opět u bývalého klubu. Této akce se účastnilo poměrně dost jezdců. Dále jsem byl u zrodu turnaje v minikopané známého jako Květ, který je každoročně pořádán dodnes. Nicméně člověk, který si zaslouží být zmíněn jako opravdový zakladatel tohoto turnaje, je pan Jaroslav Adolf

PANE PÁLKU, NA ÚVOD VÁS POPROSÍM O KRÁTKÉ PŘEDSTAVENÍ.

Je mi 64 let, mám tři dcery, sedm vnoučat, jednoho a půl zeťáka.

MŮŽETE NÁM PŘIBLÍŽIT, JAK TENKRÁT PROBÍHALY VOLBY DO MÍSTNÍCH NÁRODNÍCH VÝBORŮ A V ČEM BYLY ROZDÍLY OPROTI DNEŠNÍMU SYSTÉMU?

Rozdíly byly velké. Nevolily se strany, ale konkrétní lidé a byla jednotná kandidátka. Je pravdou, že výsledek voleb byl v tu dobu víceméně domluvený. Poslanců národního výboru ve Vilémově bylo voleno přes dvacet, a zde bych rád uvedl malou poznámku, že se mi mnohem více líbí dnešní model, kdy je ve Vilémově 9 zastupitelů. Mělo to samozřejmě své výhody, ale i značné nevýhody. Z těch zhruba 25 lidí ne zrovna každý pracoval pro obec na plno, což by se při menším počtu poslanců odhalilo hned.

JAKÝ BYL VÁS NEJVĚTŠÍ PŘÍNOS OBCI Z POZICE PŘEDSEDY?

Na začátek je potřeba zmínit, že tehdy panovala na úřadě hektická doba, neboť pan Štrombach (předchozí předseda nár. výboru – pozn. red.) byl ze zdravotních důvodů nucen odstoupit. Zhruba rok byl v čele pan Szabó coby místopředseda, a až potom, v červenci 1985, členové národního výboru zvolili za svého nového předsedu mne.

Každopádně se nám za těch pět let podařilo zrekonstruovat elektrickou rozvodnou síť, postavili jsme poštu a dokončili jsme výstavbu sportovní haly. Z přínosů obci bych ještě zmínil, že za nás se projekčně připravila stavba domu s pečovatelskou službou, která se za dalšího vedení obce realizovala.

CO NA OPAK NEVYŠLO? CO BYSTE DNES JAKO PŘEDSEDA UDĚLAL JINAK?

Popravdě mě moc konkrétních věcí, které by se daly udělat lépe, nenapadá. Každopádně jsme tenkrát dost bojovali s tím, že nám stále někde praskalo vodovodní potrubí, a také nám se neustále porouchávalo čerpadlo ve vodárně, které jsme každou chvíli museli měnit. Museli jsme také řešit problém s vystouplým kamenem pod potrubím v poli. Zmíněné problémy s vodou mi způsobovaly značné problémy a bohužel jsem se dostal do několika konfliktů s občany, ke kterým by za normálních okolností nedošlo. Mám takový pocit, že tento problém se týkal mého funkčního období, neboť si nevybavuji, že by nové vedení obce tyto problémy s vodou muselo řešit. Další věc, která se nepovedla, byla plánovaná stavba domu služeb na prostranství vedle pošty. Zpětně si ale myslím, že je dobře, že se tato stavba nerealizovala.

ZEPTÁM SE NA UDÁLOSTI KOLEM SAMETOVÉ REVOLUCE. JAK JSTE JE COBY PŘEDSEDA NV PROŽÍVAL?

V tu dobu sílily z řad vilémovských občanů hlasy nespokojenosti s mým vedením, což mě značně demotivovalo a byl jsem připraven skončit coby předseda a vrátit se do fabriky. Každopádně jsem ve funkci nakonec vydržel až do voleb v následujícím roce (prvních po pádu režimu, pozn. red.), kde jsme s dalšími lidmi sestavili svou kandidátní listinu, ale důvěru spoluobčanů jsme už nezískali. Musím také upřímně říci, že toto období pro mne nebylo z těch příjemných, tudíž jsem dost dílčích vzpomínek v hlavě vytěsnil.

CHCETE ZÁVĚREM PRONĚST NĚJAKÉ POSELSTVÍ, PŘÍPADNĚ CO MÁTE NA SRDCI?

Uvedl bych jedno moudro, které není z mé hlavy, ale moc se mi líbí: „Není-li někdo jiný, kdo by to udělal a ty víš, jak to udělat a jak je to potřeba udělat, musíš to udělat ty“. A z anabáze na národním výboru a po práci s dokumentací jsem si do dalšího života vzal ponaučení, že i když člověk neví rady (ať už v osobním či pracovním životě) a ví alespoň trošku, kde má co hledat, v životě se neztratí.

ing. Zdeněk Maier

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

ZDROJ: RODINNÝ ARCHIV

ZDROJ: MŠ VILÉMOV

JAKÝ BYL MĚSÍC ZÁŘÍ V MATEŘSKÉ ŠKOLE?

V tomto školním roce jsme po 27 letech otevřeli v mateřské škole dvě třídy. Jak již bylo popsáno v minulém čísle VN, došlo i k výrazné úpravě prostor. Nyní se u nás vzdělává 29 dětí, které navštěvují dvě věkově rozlišené třídy. Nejstarší děti, které se připravují na ZŠ, plní náročnější úkoly a jejich třída se jmenuje „Sovičky“. Třída mladších dětí má název „Sluníčka“ a také jejich činnosti jsou přizpůsobovány daným vývojovým možnostem této věkové skupiny.

Při vzdělávání dětí bylo v září nosné téma Škola, školička nás volá! Prioritou byl adaptační proces u nových dětí, které ho zvládly výborně. Všechny děti si velmi brzy zvykly na nové prostředí i nové kamarády. Při každodenních činnostech byl kladen důraz především na kamarádství mezi dětmi, na vztahy obecně a také na vztah k naší obci. S dětmi jsme absolvovali také náročnější

procházky, např. do lesa, kde děti stavěly domečky pro lesní zvířátka a skřítky. Děti také navštívily nové multifunkční hřiště a hrály fotbal i jiné míčové hry. Při teplém počasí jsme hojně využívali naši školní zahradu. Při řízených i spontánních činnostech si děti opakovaly již nabyté znalosti a každodenně získávaly nové. Ke konci září jsme se snažily dětem přiblížit některé naše kulturní zvyklosti a tradice, např. vyprávění o posvícení – děti vyráběly papírové koláče a ochutnávaly náplně a suroviny na jejich výrobu. Již tradičně jsme nasměrovaly vycházku k soše svatého Václava, čemuž předcházelo vyprávění

a video z cyklu Dějiny udatného českého národa. Předškoláci již dokáží zjednodušenou formou pochopit Den české státnosti. Děti si také mohly užít loutkové představení O kašpárkovi a čarodějovi.

Děti pilně plnily všechny úkoly „Rámcového vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání“ a díky nižšímu počtu dětí ve třídách se jim všechny činnosti dařily výborně. Máme nyní prostorná více individuálních chvil a práce s dětmi je díky tomu podstatně efektivnější.

Eva Klingerová

ZDROJ: MŠ VILÉMOV

ZDROJ: MŠ VILÉMOV

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

OSOBNOSTI OBCE - MARIE ŘEHKOVÁ

ÚVOD

Ačkoliv se to u dam příliš nesluší, v tomto případě si dovolím udělat výjimku a veřejně popřeji nejstarší obyvatelce Vilémova k jejím devadesátým osmým narozeninám, které v těchto dnech slaví, jen to nejlepší. Touto oslavenkyní je paní Marie Řehková, které tímto velmi děkuji, že mi umožnila udělat s ní rozhovor, který vám teď nabízím k přečtení.

Do rodinného domku, v němž paní Řehková žije se svou vnučkou Martinou a její rodinou, vstupuji s jistou nervozitou. Přece jen je pravdou, že takové privilegium možnosti dělat rozhovor do novin s takovou - nebojím se použít výraz legendou - se člověku nenaskytne zrovna každý den. Každopádně milým přijetím paní Řehkové ze mne nervozita opadá a my právě začínáme s příjemným povídáním v jejím útulném

pokoji vyzdobeném zarámovanými fotografiemi vilémovského fotbalového celku či starších fotografií libereckého dorostenského týmu, ve kterém v tu dobu působil její pravnuček Láďa. Na zdech také nechybí křesťanské symboly. Paní Řehková je nábožensky založena, o čemž svědčí i křížek zavěšený na jejím krku.

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

Celoživotní vášnivá saunařka a fotbalová fanynka, již s vypitou štamprličkou rumu, na který nedá dopustit a který ji evidentně prospívá, začíná náš rozhovor zavzpomínáním na časy, kdy ve Vilémově byla dle jejích slov úžasná společnost lidí kolem místní organizace České obce sokolské.

Členové spolku spolu pravidelně chodili cvičit a vycestovali vlakem také na XI. všesokolský slet v roce 1948, kde se na společné obrovské akci setkali členové Sokola z celé tehdejší republiky. Tento slet nicméně nebyl jejím prvním, účastnila se jich již v mladším věku, to ale ještě nebydlela ve Vilémově.

Během vzpomínání na Sokola vchází do místnosti fotograf Karel Bouček nejml. Při přivítání hosta si paní Řehková všimá, že má studené ruce a z toho usuzuje, že má Karel upřímné srdce, načež mu pokládá otázku, zda jí má rád. Karel se svým údajně upřímným srdcem odpovídá s úsměvem na tváři kladně a po chvíli si začíná vybalovat své fotografické náčiní. Paní Řehková není původem z Vilémova, nýbrž z malé obce Otovovice ležící nedaleko Kralup nad Vltavou, kde žila společně se svým bratrem dvojčetem, starší sestrou Annou a rodiči Marií a Otakarem Brejníkovými.

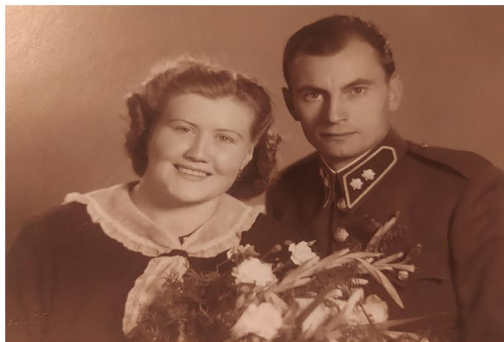
V Otovicích chodila do obecné školy, doměšťanky poté dojížděla do Kralup. Z této doby se se mnou podělila o jednu nepříjemnou vzpomínku, kdy jako děvče pravidelně nosila plný baťoh párků, které jí dal její tatínek řezník s tím, že jeho dcera měla za úkol je donést do vedlejší vesnice svému strýci. Jednou ji samotnou i její baťoh s párky honil neznámý mlsný muž a ona mu jen se štěstím unikla. Po tomto zážitku tatínkovi řekla, že párky jejímu strýci už nosit sama nebude. Pro budoucí život v československém pohraničí byl pro paní Řehkovou velkým pozitivem fakt, že když dojížděla do Slaného na ekonomickou školu, jí její strýc nabídl možnost studovat německý jazyk v německé škole v Karlových Varech, kde se přibližně za půl roku naučila perfektně hovořit a psát jazykem našich západních sousedů

ZDROJ: RODINNÝ ARCHIV

Z Otovic se v roce 1945, prakticky hned po svatbě, společně s o deset let starším manželem přestěhovali k nám na sever, neboť pan Řehka zde už několik let působil jako člen finanční stráže. Vypravěčka dodává, že za rodinou do Otovic poté jezdila pravidelně každý měsíc na návštěvu.

Novomanželé Řehkovi se ovšem nastěhovali hned do domu, ve kterém žije paní Marie dnes, ale nejprve asi týden bydleli v domě stojícím v těsné blízkosti dnešního provozu 4 firmy STAP a.s. (v minulosti provoz 1). Z toho se ale rychle stěhovali, neboť jim na dveře často Źukali v tu dobu již odsunutí Němci, kteří se dožadovali vpuštění dovnitř a paní Řehková se přirozeně bála.

ZDROJ: RODINNÝ ARCHIV

Z tohoto důvodu se manželé přestěhovali do nedaleké vilky, odkud byli ale nuceni se po dalších šesti letech z důvodu nepříslušnosti ke komunistické straně znovu stěhovat, tentokrát již do domku, v němž si nyní povídáme.

Veřejného života ve Vilémově se paní Řehková účastnila zejména z pozice členky místního sdružení Sokola. Místní sokolové pravidelně chodili cvičit do místního klubu, také často schůzovali v chatce, která stála na bývalém skokanském můstku. Pro odlehčení zmíním, že při mé otázce, jestli chodili do té chatky na kopci schůzovat, odpověděla paní Řehková „Chlastat“. Po krátké odmlce způsobené smíchem všech zúčastněných dodala: „...vždycky někdo s sebou něco donesl, tak jsme trošku dováděli“.

Hádám, že při návratech ze schůzí byla pro nivelkou výhodou poloha jejího domova hned pod kopcem. Má hostitelka také byla náruživá tanečnice, ráda se chodila bavit na společenské akce v okolí, překážku neviděla ani v tom, že její manžel tak moc společenským typem nebyl. Za zmínku také stojí její členství v Československém červeném kříži.

Dále paní Řehková zmiňuje, že chodila často do kostela, také ještě do relativně nedávné doby chodila ráda osobně fandit vilémovským fotbalistům. Nyní už na fotbal sice nechodí, ale na své oblíbence rozhodně nezanevřela. O tom ostatně svědčí i zmíněné obrázky na zdech, a také fakt, že po každém zápase čeká, kdy ji po zápase navštíví další obrovská fanynka vilémovského fotbalu, její dcera paní Marie Holomková, a podělí se s ní o výsledek zápasu.

Po povídání o kultuře jsme se vrátili k poněkud nepříjemnému tématu, a tím byly problémy spojené s faktem, že paní Řehková nikdy nebyla členkou Komunistické strany Československa. Musela si například dávat velký pozor na to, co říká a bohužel nemohla nahlas projevat všechny své názory. V době, kdy byla zaměstnankyní STAPu (v té době národního podniku, pozn. red.), konkrétně v oddělení expedice zboží, byla v roce 1969 při tehdejších komunistických prověrkách přesunuta z úřednické pozice na dělnickou. Od té doby až do odchodu do důchodu byla dělnicí na barevně. Důvodem tomu byly pravidelné návštěvy kostela a také to, že v kanceláři měla paní Řehková viset obrázek prvního československého prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka a při srpnových událostech roku 1968 nosila na šatech smuteční pásku.

Paní Řehková svůj dosavadní život hodnotí pozitivně, je spokojená s tím, jak si ho užila. Při porovnání doby jejího mládí říká, že každá doba má své klady i zápory, vždy je to o těch konkrétních lidech, se kterými se stýkáme. Závěrem našeho podívání vzkazuje, ať se lidé mají rádi a jsou na sebe hodní.

Ing. Zdeněk Maier

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

NOVÝ AUTOMOBIL PRO JSDH VILÉMOV

Jedná se o dopravní automobil tovární značky Ford Transit s dieslovým motorem o výkonu 96Kw a pohonem 4x2. Dopravní automobil je devítimístný a slouží výhradně k přepravě osob. Je vybaven světelným a také zvukovým výstražným zařízením červenomodré barvy a podléhá přísným normám o požární ochraně.

Vozidlo disponuje velkým zavazadlovým prostorem, který pojme dostatečné množství materiálu.

Je pro nás obrovskou výhodou to, že vozidlo splňuje parametry pro řidičské oprávnění skupiny "B", tedy pro osobní automobily. Nemusíme být závislí na řidičích oprávněním "C" nad 3,5t, kterých má jednotka nedostatek.

Vozidlo bude zařazeno do výjezdového parku jednotky

a bude vozit členy jednotky k zásahu jako druhý vůz, nebo také samostatně, podle typu události. Využití najde také u našich mladých hasičů, které bude vozit na soutěže a podobné akce.

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

Výbava vozidla: velký hasící přístroj, velký zdravotnický batoh, tři ruční svítílny, tři přenosné radiostanice, jedna vozidlová radiostanice, venkovní osvětlení kolem vozidla, střešní nosič, automatické denní svícení, palubní počítač, přední elektrické okénka, klimatizace, nezávislé topení, parkovací

senzory vpředu i vzadu, multifunkční volant, couvací kamera, tažné zařízení a další. Je to v historii celého sboru první úplně nové vozidlo a jednotka se těší na jeho užívání.

Z Programu na podporu nové techniky, výstavby požárních zbrojnic pro jednotky SDH a podporu spolků a veřejně prospěšných organizací působících na poli požární ochrany, ochrany obyvatelstva a ostatních složek IZS v roce 2020 z rozpočtu Ústeckého kraje byla poskytnuta celková výše dotace pro naši obec ve výši 300.000,- Kč. Obec Vilémov zároveň obdržela dotaci ve výši 450 tis Kč z GRH ZS ČR.

Auto dodala vysoutěžená firma Auto Trutnov s.r.o. Krkonošská 566, 541 01 Trutnov za cenu 820 077,- bez DPH.

Václav Marek

HLEDÁNÍ ZTRACENÉHO ČASU

V minulém vydání VN jsme se dozvěděli, že stavebníkem stávající kaple se studánkou byl v roce 1713 novoštitýnský hospodářský hejtman panství Lipová Eliáš Karel Schwartz ze Schwarzenfeldu nebo jeho potomci mající stejný rodový erb. První snímek zobrazuje erb Eliáše Karla Schwartza a to v originálním barevném provedení z diplomu, který obdržel od Jana Jáchyma Slavaty dne 27. 4. 1674.

ZDROJ: STANISLAV KASÍK

Tento diplom byl dědičným císařským palatinem s velkou

komitivou a právem povyšovat do šlechtického stavu a udělovat erby. Originál německy psaného diplomu je uložen v Archivu hlavního města Prahy (fond Sběrka pergamenových listin - A, V-81).

Za snímek originálního erbu z diplomu vdčíme heraldikovi panu Stanislavovi Kasíkovi, který je i autorem Vilémovského obecního znaku a vlajky.

Největší zajímavostí odhalenou při rekonstrukci kaple je původní text v kamenném překladu, pravděpodobně z původní kaple. Před stávající kaplí z roku 1713 zde stála kaple převážně dřevěná. Jejím základem byla kamenná deska s tesaným nápisem začínajícím letopočtem 1646.

Text pravděpodobně odkazoval na zázrak z uvedeného roku. Text byl již nečitelný na začátku minulého století, protože ho Karel Karafiat v díle *Einige bemerkenswerte Inschriften im Hainpacher Gerichtsbezirke - Některé pozoruhodné nápisy v soudním okrese Lipová*, 1906, s. 264 vůbec nezmiňuje.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

V příštím vydání VN se podíváme na detaily reliéfu uvnitř výklenku a texty v něm obsažené. Poslední celková renovace proběhla začátkem sedmdesátých let minulého století. Z této renovace pochází druhý snímek. Nyní jsme svědky renovace po dalších desetiletích.

Ing. Martin Klinger

FOTO:TOMÁŠ FÚSEK

NOVINKY Z VILÉMOVSKÉHO FOTBALU

Naše Á-mužstvo sehrálo mistrovské zápasy v Blšanech proti Žatci – kde prohrálo 2:1 (Havel z PK), doma výhra v derbys Jílovým 4:1 (Rybář, Kramer, Kurel a Havel), v Mostě plichta 2:2 (Zima a Havel – na PK výhra 4:2) a doma výhra s Modrou 2:0 (Havel 2x). Zatím máme 14 bodů a držíme skvěle 2.místo v tabulce KP.

Sehráli jsme první kolo Kraj. poháru ve Šluknově, kde jsme lepili do kupy celou jedenáctku, což se na konec povedlo, ale museli nastoupit i hráči, kteří měli také nedoléčené zranění. Naštěstí jsme to zvládli s 11-ti statečnými a bez dalšího zranění a za pěkné návštěvy 200 diváků dokázali domácí bez problémů přehrát výsledkem 5:2, když naše branky dávali – Kurel a Zima po 2 a Kramer 1x. Ve 2.kole nastoupíme v Malšovicích, ale až na jaře a sice 6.3.2021.

Náš Fanda klub uspořádal v pořadí již 7.Slavnosti burčáku, kterých se zúčastnilo na 400 lidí, vypilo se a prodalo 300 litrů

burčáku a ještě i chyběl, dále 4 sudy piva a to také pak došlo. Všem se líbilo i zpestření pro děti a sice jízda na koních, dále výstavka historických fotografií z Vilémovského fotbalu a nakonec jako vždy vystoupení

FOTO:TOMÁŠ FÚSEK

známého zpěváka a klávesisty Franty Veselého alias Lustiga. Konec byl okolo druhé hodiny ranní, tombola byla vyprodána za pár minut a na spousty lidí se ještě ani nedostalo. Tak za rok se snad polepšíme a bude všeho více, aby nechybělo vůbec nic. Otázkou bude počasí a účast lidí.

Do Krásné Studánky odešel hrát Pavel Kurel, naše bývalá naděje, která však přes rok nekopla do balonu a proto jsme dle nových přestupních pravidel, za něho nic nedostali. Je to

škoda, ale má to kousek od bydliště a z práce, takže Pavle, ať se ti tam daří a dobře reprezentuješ svůj mateřský klub.

Poslední přestupový den se podařilo dotáhnout do konce

FOTO:TOMÁŠ FÚSEK

přestup hráče Ludka Černo-horského původem z Hrádku n.N., který hrál naposledy v německém Neustadtu a jinak spoluhráč z varnsdorfského dorostu a juniorky s našimi hráči – Honců, Kučerou, Hokem a další borci, kteří nám na něj dali velmi dobré reference, takže mu držíme palce a uvidíme!

Libor Sklenář

ZDROJ: WEB LMK VILÉMOV

MODELÁŘ V PODIVNÉM ROCE 2020

Na začátku letošního roku jsme spolu s modeláři z Mikulášovic a Varnsdorfu absolvovali náš tradiční cyklus soutěží pyšně nazvaný „Nejsevernější házedlo“.

Pak ještě jednu halovou soutěž ve Varnsdorfu, o týden později druhou v naší sportovní hale a potom už na dlouhou dobu nic. Postupně byly zrušeny halová soutěž v Děčíně a všechny krajské přebory, které slouží jako nominační soutěže na podzimní Mistrovství České republiky mládeže. Navině byl samozřejmě koronavirus. Moc jsme všech zrušených akcí litovali, protože naši mladí svěřenci za ty zhruba dva roky, co se modelařině věnují, vyrostli a na těchto soutěžích měli prokázat, že se mohou porovnávat i s těmi nejlepšími tuzemskými soupeři.

A aby toho nebylo málo, díky vyhlášeným opatřením, jsme byli nuceni na několik týdnů přerušit svoji činnost. Do dílny docházeli pouze vedoucí, kteří klub chystali na znovuoobnovení činnosti. Byla to velká ztráta, protože jsme tak přišli v podstatě o celou jednu sezónu. Na druhou stranu, byť třeba se mnou naši mladí modeláři nebudou souhlasit, co to je proti ztrátě, kterou děti utrpěly ve škole. Svoji činnost jsme znovu obnovili na konci května. Potěšilo nás, že hned na první schůzku se dostavili úplně všichni modeláři. Prý jim práce v dílně i přísní vedoucí moc chyběli. Hned od začátku jsme se snažili dohnat časový skluz. Ve svazu modelářů ČR bylo totiž rozhodnuto, že pokud se MČR uskuteční, budou na něj nominováni všichni loňští kvalifikanti. Což platí pro naše čtyři „služebně“ starší modeláře. Obzvláště vhod nám proto přišlo naše každoroční rozhodnutí

ani o prázdninách nepřerušovat činnost našeho modelářského klubu. Potěšilo nás, že i když děti měly naplánovanou spoustu

ZDROJ: WEB LMK VILÉMOV

jiných prázdninových aktivit, každý pátek se nás v klubovně sešla více jak polovina členů. „Koronavirový“ skluz jsme tím částečně vyrovnali.

V první polovině srpna se pak všechny děti, až na jednoho modeláře, zúčastnily letního soustředění na letišti Aeroklubu Raná. Tábor se velice vydařil. Nechci se ale více rozepisovat.

ZDROJ: WEB LMK VILÉMOV

Záříjová soutěž libereckých modelářů, kterou jsme chtěli využít pro rozlétání se po dlouhé pauze, se neuskutečnila. Proti bylo nepříznivé počasí. Moc hezky se k nám nezachovalo počasí ani na vilémovské soutěži

ZDROJ: WEB LMK VILÉMOV

Bohatou dokumentací této akce naleznete na stránkách „LMK Vilémov“. V pátek 28. srpna se v klubovně uskutečnila poslední prázdninová schůzka, kde jsme své svěřence informovali o po-prázdninové činnosti našeho klubu. Bohužel, nepřízeň nás pronásledovala i nadále.

pořádané o týden později na letišti Aeroklubu Česká Lípa. Nefoukal vítr, takže jsme se hodně naběhali a ke všemu jsme ještě v samém závěru soutěže zmokli. tovní hale. aby toho nebylo málo, Mistrovství ČR mladých modelářů bylo z původního termínu odloženo na neurčito, protože kolem

letištní plochy v Moravské Třebové vyrostla kukuřice, kterou místní zemědělci odmítli nezralou sklídit. Je to sice škoda, protože ten den panovalo v celé zemi nádherné letové počasí, ale nezbylo nám, než souhlasit. Hledání ztracených dětí a jejich modelů ve vzrostlé kukuřici už totiž máme za sebou a opravdu to není nic hezkého. Bohužel, s tím, jak se opět „přitahují protikoronavirové šrouby“, to vypadá, že pro letošek jsme s létáním na venkovních plochách definitivně skončili. Nezbyde nám než v klidu dokončit rozestavěné modely, zakonzervovat je pro soutěže v příštím roce a vrhnout se na letošní sezónu halovou. Snad budeme moci pokračovat v klubové činnosti a představit se vám mimo jiné v prosinci ve vilémovské sportovní hale.

Ing. Zdeněk Hykš

ZDROJ: WEB LMK VILÉMOV

CHVÍLE POEZIE

PODZIM

V zahradě podzimní vůně
opojné se mísí, podzim mé
vzpomínky na léto urputně křísí.
Pavučinou krajkovou mysl svou
ovíjím, zralé víno ve stínu
zahrady večerem popíjím.

Šípkové perličky na šňůrku
navlékám, šátek svůj láskou
darovaný sobě teď oblékám.

Obraz slunce v duši ráda bych
ukryla, sbírkou listů barevných
obavy zakryla.

Podzim si malířskou paletu
pomalu chystá, v zahradě mojí
hledá si rozkvetlá místa.

Místečka ukrytá zalévá kouzlem tím
barevným, kamseskrýlčervánkůžár,
nikomu nepovím.

Barevnými oblázky cestičky klikaté
lemuje, své stížnosti na babí léto
vlaštovkám žaluje. Opojně svítání, jak
doba, kdy byli jsme mladí, mlžnými
závoji, jak rukou Tvou, vlasy mé hladí.

Vítr, ten posel léta babího po stráních
ševelí, s obavou naslouchám, kdy
zima mu zavelí.

Pak tančícími vločkami zemi nám
ovine, a Madona Ježíška v náruči
přivine...

#neviditelnabasnicka

CHVÍLE S JUBILANTKAMI

Dne 20. srpna 2020 proběhlo v
našem domě s pečovatelskou
službou tradiční setkání s jubi-
lanty, tentokrát, lépe řečeno, s ju-
bilantkami.

V hlavních rolích oslavenkyň
tohoto setkání tentokrát zazářily
dámy paní Gertruda Romová,
paní Bedřiška Urnerová a paní
Květoslava Danešová.

Přání všeho nejlepšího, spousty
zdraví a spokojených chvil do dalšího
života, jim předal starosta naší obce
Bc. Zdeněk Černý. Příjemné posezení
a povídání nad šálkem dobré kávy a
„sladké tečky“ zpříjemňovaly všem
přítomným i paní Bc. Daniela Za-
vřelová Zímová s paní Jitkou Raichar-
tovou

Gabriela Trojanová

PODĚKOVÁNÍ

Rádi bychom touto cestou
poděkovali paní Zdeňce
Hykšové za darování okrasných
dýní, které byly použity na
výzdobu naší obce.

Moc děkujeme a přejeme paní
Hykšové hezký podzim a mnoho
dalších pěstitelských úspěchů.

Gabriela Trojanová

